

Stockholm 20 februari 2023

Finansdepartementet,
Skatte- och tullavdelningen,
Enheten för skatteadministration,
skatteavtal och tullfrågor
Omar Bembli
Marcus Sjögren
Anders Lenfors

fi.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia: omar.bembli@regeringskansliet.se
Kopia: marcus.sjogren@regeringskansliet.se
Kopia: anders.lenfors@regeringskansliet.se

Remiss av kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8)

FAR har erbjudits tillfälle att lämna synpunkter över Finansdepartementets *remiss av kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8)*, (Fi2022/03329). FAR önskar med anledning av detta anföra följande.

Bakgrund

DAC8-förslaget kommer att innehålla bestämmelser om rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar för direkta skatteändamål. Förslaget syftar också till att förbättra befintliga bestämmelser för att täppa till kryphål och se till att reglerna fungerar korrekt. Det övergripande syftet är att förbättra medlemsstaternas förmåga att upptäcka och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt genom att:

- kräva att alla rapporteringsskyldiga tjänsteleverantörer av kryptotillgångar (crypto-asset service providers), oavsett storlek eller plats, rapporterar transaktioner från kunder som är bosatta i EU. Förslaget omfattar både inhemska och gränsöverskridande transaktioner. I vissa fall kommer rapporteringsskyldigheterna också att omfatta icke-fungibla tokens (NFT).
- kräva att finansinstitut rapporterar om e-pengar och digitala centralbanksvalutor.
- utvidga tillämpningsområdet för det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor för personer med hög nettoförmögenhet. De berörda personerna är de som innehar minst 1 000 000 euro i finansiell eller investerbar förmögenhet eller i förvaltade tillgångar. Dessa utesluter individens huvudsakliga privata bostad. Medlemsstaterna kommer att utbyta information om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats mellan den 1 januari 2020 och den 31 december 2025.

- fastställa en gemensam miniminivå för påföljder för det allvarligaste beteendet som inte uppfyller kraven, såsom fullständig avsaknad av rapportering trots administrativa påminnelser.

FAR:s ställningstagande

FAR har inget att erinra över att en rapporteringsskyldighet i enlighet med förslaget införs.

FAR avstyrker den föreslagna ändringen av artikel 25a i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (direktivet) innebärande att en minimistraffavgift ska tillämpas vid underlåtelse att rapportera efter två giltiga administrativa påminnelser eller om mer än 25 procent av de upplysningar som ska rapporteras är ofullständiga, felaktiga eller falska.

FAR instämmer i att om de föreslagna bestämmelserna ska ha avsedd effekt är det av stor vikt att rapporteringsskyldigheten iakttas och att rapporteringen är av god kvalitet. Artikel 25a i direktivet säger dock redan idag att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Även om det som framgår av bilaga 7 till förslaget finns betydande skillnader mellan medlemsstaternas sanktionsramar för bristande efterlevnad enligt DAC, kan FAR inte se att kommissionen visat ett undantagande av sanktionsnivåerna från medlemsstaternas suveräna kontroll, för att i stället införa vissa minimisanktioner, skulle innebära den bästa lösningen på problematiken. Kommissionen anger här i allmänna ordalag att skillnaderna mellan medlemsstaternas sanktionsramar *kan* ha en negativ inverkan på efterlevnaden av ovannämnda rapporteringsskyldigheter, men motiverar sedan inte närmare varför just minimisanktionsnivåer kan anses bäst motverka bristande efterlevnad.¹ FAR noterar här särskilt att Europeiska revisionsrätten vad beträffar DAC2 påtalat att det finns en risk för att de påföljder som medlemsstaterna tillämpar för felaktig eller ofullständig rapportering inte är tillräckligt avskräckande för att säkerställa fullständig efterlevnad av rapporteringskravet enligt DAC2. Samtidigt sägs dock även att de nationella skattemyndigheterna utför få kontroller av kvaliteten på de DAC2-uppgifter som rapporteras av finansiella institut. Därför är de rapporterade uppgifterna ofullständiga och eventuellt felaktiga.² På liknande sätt sägs, när det gäller DAC4, att medlemsstaterna i allmänhet inte säkerställer att alla rapporterade företag efterlever uppgiftsrapporteringen utan föredrar att förlita sig på företagets goda vilja. Dessutom används mycket få DAC4-uppgifter för uppföljning av beskattning.³ FAR anser därför att det kan ifrågasättas om minimisanktionsnivåer är rätt väg att gå när det gäller att höja nivån på rapporteringen eller om det inte snarare är de nationella skatteförvaltningarna som i första hand behöver öka kontrollen av företagets rapporteringsskyldighet. Detta gäller i synnerhet om uppgifter som lämnas under hot om sanktionsavgifter sedan inte används i den utsträckning som kan förväntas.

FAR

Michael Johansson

Ordförande i FAR:s remissgrupp - Skatt

---

¹ Commission staff working document SWD(2022) 401 final s. 77.

² Europeiska revisionsrätten. (2021). ”Utbyte av skatteupplysningar i EU: solid grund men brister i genomförandet” s. 51-56.

³ Ibid. s. 79–83.